

DM

röviden

Kitüntetések

Eredményes munkásságá-
ra elismerésért, 70. születés-
napja alkalmából, a Magyar Nép-
köztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntette ki Vaszy Viktort, a Szege-
di Szimfonikus Zenekar vezető karmesterét, a Szege-
di Nemzeti Színház zeneigazgatóját. Ugyancsak a Munka Érdemrend arany fokozatát kapta 60. születés-
napja alkalmából Bulla Elma színművész, Redő Feren-
c festőművész, 70. születésnapja alkalmából Ajtay Andor nyugalmazott színművész, Pirk János festőművész, 75. születésnapja alkalmából Sásdi Sándor író. A kitüntetések dr. Simó Jenő művelődésügyi miniszterhelyettes nyújtotta át a Művelődésügyi Minisztériumban.

SZÁNTÓVERSENY CSENGELÉN

Járásai szántóversenyt rendeznek holnap, pénteken délelőtt a csengelei Egyesült Termelőszövetkezet határában. A versenyt két kategóriában hirdették meg, külön vetélkednek a felnőttek, és külön a fiatalok. Az ifjúsági kategóriában versenyzők szakmai és politikai ismereteikről is számot adnak majd.

VÉGVÁRBÓL MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Az egykori sárvári várát művelődési központtá alakítják — közölte a sárvári városi tanács végrehajtó bizottságának szerdai ülésén. Az ötszögű reneszánsz végvár helyreállítására 15 millió forintot költenek ebben az öt éves tervben a Művelődésügyi Minisztérium, a Vas megyei és a sárvári városi tanács, valamint az Országos Műemléki Felügyelőség anyagi támogatásával. Múzeum, ifjúsági klub, járásai és városi könyvtár, továbbá családi ünnepségek rendezésére alkalmas helyiség kap helyet benne.

SZÓVŐLEPKE

A KISKERTEKBEN

Évek óta jelentős károkat okoz hazánkban az amerikai fehér szövőlepike. A növényvédelem munkásai e hónap közepén megkezdték ellene a szervezett védekezést, a város közterületein is permetezik a fákat. A korábbi évek tapasztalata szerint a kerttulajdonosok mulasztása okoz legtöbb kárt, hiszen az itt szaporodó kártevő újra meg újra veszélyt jelent másutt is. A védekezés módja: vagy el kell távolítani, és elégetni a már fertőzött ágakat, vagy vegyszeres permetezéssel (pl. a Ditrifon vagy Sevin 85 WP megfelelő hígításával) védekeznünk a kártevők ellen, betartva természetesen gyümölcsösöknél, köztes növényeknél a fogyasztás előtti várakozási időt.

TŰZHALÁL

Robbanás történt egy indonéziai tüzijátégyárban. A lángokban álló üzem egyik zárt részében több mint 50 munkás rekedt, valamennyien életüket veszítették.

Mulatóban

Egy éjszakai mulatóban szép fiatal lány környéke meg egy ideosebb, jómódúnak látszó urat. A férfi egyszerre csak megszólal:

— Ugyan kedves, nős ember vagyok, és réznegnek kellene lennem ahhoz, hogy megcsaljam a feleségemet magával.

A lány nem szól egy szót sem. Néhány pillanat múlva a férfi odainti a pincért: — Három üveg pezsgőt, de gyorsan!

Felhős idő, szél, eső

Várható időjárás csütörtök estig: Erősen felhős idő, többfelé esővel, egy-két helyen záporral, zivattal. Gyenge, változó irányú szél. Várható legmagasabb nappali hőmérséklet csütörtökön 19—24 fok között.

Később, nemzedékekkel később ugyan, de ma már úgy tűnik: történelemnyi idővel később, eljött a zsúfoltság kora. Az Ekhó csodálkozva figyelte, hogy csapatostól tudnak az emberek, s egymás szavába vágva kiabálnak bugyuta mondatocskákat, amelyekben nem az értelem, hanem a hangerő a lényeg. Azért is csodálkozott, mert valaha a hozzá zarándoklóknak türelmesen kiértékelte egymást, mindegyik négy-

Tihanyban minden út a visszhangdombra vezet. Oda, ahol valaha magányosan kóborló lelkek fedezték föl a csodálatos ekhót, a kétornyú templom falának titokzatos tündéréét, ki egész mondatokat kiált, dalol vissza. Tizennégy szótagot, egész verssort. Zarándokoltak aztán e dombra nemzedékek, korusban elküldötték: Hazádnak rendületlenül légy híve, óh magyar. S a visszhang megismételte szavait. Jöttek teliszívú szerelmesek estefelé, vagy hajnalban hazatérőben, s odaküldötték jó Ekhó tündérnek: Mégis szeret a Juliska, hallod-e te, visszhang? Mélyzúg a századvég világos és világos hűlye, Reviczkyt idézve: Ki sóhajtoz, ki mulat, a világ — csak hangulat. Azt talán mondani sem kell, hogy akadtak már akkoriban is cifrább szavú turisták, akik névjegyüket minden romon otthagyták, s kiabáltak az Ekhónak mindenféle bolondságokat, s bár a jó tündér pironkodva befogá füleit, azért — hiszen ez volt a feladata — visszafirázta a káromkodásokat is. Jöttek bőbeszédűek, akik sehol meg nem értett monológjaikat akarták visszahallani Tihanyban, s szűkebb szavúak, akik beérték azzal, hogy egy hahót kiabálták, majd leültek, s merengve hallgatták — kettesben az Ekhóval — a csöndet.

Később, nemzedékekkel később ugyan, de ma már úgy tűnik: történelemnyi idővel később, eljött a zsúfoltság kora. Az Ekhó csodálkozva figyelte, hogy csapatostól tudnak az emberek, s egymás szavába vágva kiabálnak bugyuta mondatocskákat, amelyekben nem az értelem, hanem a hangerő a lényeg. Azért is csodálkozott, mert valaha a hozzá zarándoklóknak türelmesen kiértékelte egymást, mindegyik négy-

szembeni dombon senki, hogy belekiáltson magányában a csöndbe. S megértette az Ekhó, hogy most már az emberek belől hordozzák magányukat, azt rejtik napközben, a többiek előtt kiabálással, lármával.

Várt, várt az Ekhó. De akkor már az emberek nem törődtek vele: vigadtak, szerkeztek, vagy aludtak. S egy távolodó hajó fedélzetén tudálos társaság vitatta meg, hogy e korban azért magányos az ember, mert hiába vár visszhangot, s az Ekhó halálának a technika az oka csupán. Az Ekhó titokzatos tündére szerencsére nem hallotta az okfejtést, Fűredre nézett, ahonnan valaha egy szegény magyar költő kiabált föl hozzá, Tihany riadó leányához.

Aztán újra reggel lett, jöttek az emberek, és csalódtak ismét. Igaz, egyszer egy késő éjszakai elkóborló gyermek azt mesélte otthon a szüleinek, hogy órák hosszat beszélgett a visszhanggal, de ez csak tettezte bűnét, rásütötték a hazugság bélyegét. Az kívülről nem látszott, csak a pofonok helye pirosult. S ettől az estétől a kisfiú is megtanulta, hogy nincs már Ekhó, s késő éjszakai nézte a televíziót. Valami modern dráma volt — bár a gyerek ezt nem értette —, s magányos hősei kétségbeesve keresték egymásban az elvesztett visszhangot. A kisfiú sosem tudta meg, hogy megtalálták-e, mert unalmában elaludt. Álmodott az Ekhó tündére szállt hozzá, megismogatta homlokát, amely forró volt, mint a tihanyi sziklák nyáron...

Amikor a gyerek felgyógyult, elfeledte a simogatást. Így vesztette el Tihany riadó leánya utolsó hítes rajongóját is.

Veress Miklós

Visszhang

szemközt akart egyedül maradni a tündér Ekhóval. S amikor aztán az emberek vitatkoztak, s lökdösték, s ütötték egymást, az Ekhó megértette, hogy valami megváltozott. Sokszor azt hitte, hogy megsüketült, ami egy ilyen szép korban levő hölgnél nem is volna csoda, ám aztán rájött, hogy mással van a baj. Lentről, a Balaton felől autók és motorok kezdtek zúgni, a falu főutcáján is azok süvítették végig. De mindez nem volt elég: a zarándokok sem érték be saját hangjukkal, táskarádiókat lóbálva másztak föl a visszhangdombra, meg a templomhoz, s csak addig mutattak érdeklődést a visszhang iránt, míg elküldötték mondókájukat.

Az Ekhó nem értette az embereket, s az emberek nem értették az Ekhót. Különböző építkezések káros hatásáról kezdtek sugdosni, kimondván végül a szentenciát, hogy meghalt a tihanyi visszhang. Hiszen százan meg százan próbálták ki egymás után, s nem hallottak semmit. (Igaz, hogy míg az egyik ember, az egyik csoport kiáltozott, a többi kilencvenkilenc, vagy kilencven futballozott, rádiózott, gitározott, vagy mind eme zajt túlharsogva beszélgetett, de hát: egy visszhangnak is illene felőlnie a század hangozó eszményéhez — gondolták.) S amikor aztán eljött az este, s az Ekhó arra várt, hogy e csöndben, e nyugalomban kiáltás neki oda valaki: „Ugye, élsz még, ugye, hallasz még, tihanyi Ekhó”, vagy azt, hogy: „Hazádnak rendületlenül légy híve, óh magyar” — nem heveredett le a templommal

A SZŐLŐTERMESZTÉS GÉPESÍTÉSE

A nagyüzemi szőlőtermesztés időszerű kérdéseiről tanácskoztak tegnap, szerda délelőtt Vásárhelyen az érdekelteket szövetkezetes és állami gazdaságok szakemberei. A tanácskozás arra a következtetésre jutott, hogy a jövő útja ugyan a komplex gépésítés, de gépesíteni csak jó termésátlagok esetén érdemes, először tehát a fajták és a művelési módok megválasztásával a természetes eredményeket kell növelnünk.

SZERDAI PIACI ÁRAK

A csirke kilója 32 forint, a tojás darabja 1,40—1,50, a burgonya 4,50—6 forint, a sárgarépa 3, a gyökér 5—6, a vöröshagyma 3—4, a fejes káposzta 3—3,50, a kelkáposzta 4,50—5 forint volt. A karalábét 3,50—4 forintért kínálták, a karfiol 10—12 forint, a paradicsom 2,50—3, paprika 4—7, a tök 1,50—2, az uborka 3—6, a zöldbab 8—10 forintba került. Még volt egy kevés zöldborsó is, 20 forintért adták. A fokhagyma kilója 14—18 forint, a paraj és a sóska egyaránt 6 forint, a zöld tengeri 50 fillér—1 forint volt. A gyümölcsök közül a nyári alma és a körte 4—8 forint, az őszibarack 4—10, a szilva 3—3,50, a szőlő 6—10, a sárgadinnye és a görögdiinnye egyaránt 2,50 forintba került. Változatlan a száraz bab ára, 16 forintért mérték, a savanyú káposzta 8 forint, a mák literje 25—27 forint.

Bútoripari egyesülés

A Dunántúlon 5 nagy bútoripari vállalat működik: a győri, a zalaegerszegi, a nagykanizsai, a veszprémi és a székesfehérvári. Közülük a zalaegerszegi és a nagykanizsai bútorgyár rekonstrukcióját nemrég fejezték be. A két nagy gyár a terv szerint 1975. végére egymillió forint értékű bútort állít elő.

A dunántúli gyárak abból a célból, hogy könnyítsék, egyszerűsítsék munkájukat,

Vonulnak a gólyák

Az őszi közeledtét érzik vándormadaraink: megindult a gólyák vonulása. Az idei kései kelés miatt sok fiatal gólya csak augusztus elején csperedett föl annyira, hogy elhagyhassa fészket, s máris nekivág a hosszú utazásnak. Napi 150—200 kilométert repülnek, míg elérik az afrikai Fokföldet.

Néhány madárfaj ellenben „fütyül” az ősze, tavaszi költéshez látott. A nádasok lakója, a barks cinke például most fészkel, s a búbis is fiókat nevel. Néhány bátor fecske is vállalja a csemetenevelést, idén másodszer költ, míg társai már utazni készülnek.

Egyre több 300—400 méteres seregélyfelhőt látni ezekben a napokban: öt-tízezer csapatokban szállnak ezek a madarak délre. A Hortobágyon megjelentek a szintén

átutazó vadlibák, sokan közülük Svédországból érkeztek, s ha hidegebbre fordul, tovább repülnek.

Fenyegető kérdés

— Na, hogy főzök, halljam?!

Tévénéző gorillák

A Hága melletti Wasse-naar állatkertjében őrzött öt gorillát nem fenyegeti halálos unalom, amikor a látogatók nem állják körül a ketrecüket. Nemrégiben az állatkert vezetősége ugyanis két televíziót szerelt be a gorillák „nappali szobájába”. Ezek néhány órán át sugároznak műsort. Az egész gorillacsalád elhelyezkedik a képernyő előtt és Louwman, az állatkert igazgatója szerint, nagyon nyugodtan viselkedik.

Az igazgató nyilatkozatában a következőket mondta:

— Ez az első olyan állatkert Hollandiában, amelynek sikerült leküzdenie a majmok unalmát. Kísérleteztünk azzal is, hogy a dús növényzetű parkban helyezük el a majmokat. Azt tapasztaltuk, hogy az országunkra oly jellemző rossz idő beálltával a majmok

csak visszakényesültek a fedett ketrecek bármilyen unalmas oltalmába.

Mindent megpróbáltunk, hogy szórakoztassuk őket, mindhiába. Még a műanyag játékokkal is kísérleteztünk, de ezeket pillanatok alatt tönkretették.

A televízió viszont láthatólag nagyon bevált. A majmok körülbelül egy három éves gyermek figyelmével kísérik a műsort. Legszívesebben a gyermekműsorokat nézik. De értékeli a természeti oktatófilmeket, az állatok életéről készült dokumentumműsorokat, és a zenés filmeket is. Erősen figyelnék körülbelül tíz percin, majd sétálni, veredni kezdenek, végül ismét elfoglalják helyüket a képernyő előtt. Néha felsőtestüket ringatva, diót, mogorót majszolvá nézik a műsort, éppen úgy, mint a gyerekek.

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szege-
di Bizottságának napilapja. — Megjelenik hétfő kivételével naponta, békénapokon 8. vasárnaponként 12 oldalal. — Főszerkesztő: F. Nagy István. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: 6740 Szege-
de, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. — Telefon: 13-535, 13-003. — Felelős kiadó: Kovács László. — A lapot nyomja: Szege-
di Nyomda, Szege-
de, Bajcsy-Zs. u. 28. — Index: 29 053 — Előfizetés: új egy hónapra 30 forint